

— Grimm: Siehe da deine Mutter, Marienbüchlein in 32 Predigt-Lesungen, broš. Din 37.80. — Svoboda: Die junge Kirche, broš. Din 16.80. — Galan: Die Welt für Christus, broš. Din 47. — Wo die Gottesmutter lebte, broš. 27 Din.

Cirilova knjigarna v Mariboru nudi naslednja dela: Sušteršič: Naš gozd, 40 Din. — Ingolič: Lukarji, povest, broš. 60 Din, vez. 70 Din. — Pregelj: Fantje na vasi, 20 moških zborov po narodnih motivih, broš. 16 Din. — Koliko sme odvetnik računati, knjižnica »Slov. gospodarja«, zvezek 7, 5 Din. — Storm-Pregelj: Jezdec na sčercu, novela, 12 Din. — Dr. Pregelj: Osnovne črte in književne teorije, broš. 24 Din. — Dr. Korošec-Dr. Krek: Zgodovina in sistem rimskega zasebnega prava, prvi zvezek, 1. snopič: Splošni nauki, viri, osebno in stvarno delo, vez. 116 Din. — Dr. ing. Vidmar: Moj pogled na svet, vez. 120 Din. — Nebeške rože 7. zvezek. Daruj se Bogu, broš. 20 Din. — Meško: Pasijon, 16 Din. — Gregorin: V času obiskanja, broš. 26 Din.

Obžalovanja vredni slučaji.

Mrtvi ukradeni uhani. Na Pobrežju pri Mariboru je bila zadnje dni na mrtvaškem odru Antonija Krojepe, žena pečarja. Ko se je mrliški paznik odstranil h pogrebu ravnatelja Ogrinca, je nekdo odvil Krojepevi uhane na mrtvaškem odru.

Vlom v mesnico. V Radvanju pri Mariboru je bilo vlomljeno v mesnico mesarja Mihaela Medveda. Vlomičci so prekopali zid in so odnesli iz notrajnosti mesnice 135 kg šlanine, 6 prekajenih šunk, klobas in 490 Din gotovine. Skupna škoda znaša 3500 Din. Razkopavanje zidu se je izvršilo nemoteno, ker je mesnica obdana od visoke žive meje.

Dobrota je sirota. V Žikarcah pri Sv. Lenartu v Slov. goricah je prišlo med pijanimi fanti do pretepa. 23 letni posestniški sin Herman Bohač je skušal pretepače pomiriti. Vsi so padli po njem in pomirjevalca so prepeljali s prebito lobanjo v mariborsko bolnico.

Za 7000 Din usuja ukradel. Iz znane trgovine Jožefa Piriha v Ptujju je ukradel delavec Egidij Rudolf 25 kož boksa

in 150 parov podplatov v skupni vrednosti 7000 Din. Ukradeno blago je prodajal posestniku Avguštinu Carn v Cvetlin, ki ga je razpečaval pod ceno po Halozah.

Nezaslišana dejanja bolj hudobnega kot blaznega zločinca. Iz Vranskega smo prejeli z dne 25. marca naslednje poročilo: Lojtra Ivan, 35letni stepuh iz Zagorja ob Savi in uslužben nekje na Trojanah, je v noči napadel v Črnem grabnu pod Trojanami nekega Kamnika. Udaril ga je s sekuro po prsni tako, da mu je izsekal kos mesa. Težko ranjenega so takoj odpeljali v bolnico v Ljubljano. Po tem zločinu je zdivjal najprej po cesti proti Vranskem. Ob cesti je obsekal vsa mlada drevesa, katera je zasadila državna uprava. Močno poškodovana drevesa se bodo vsa posušila. Na Vranskem pri posestniku Javoršku je uničil cel sadovnjak in sicer 50 dreves. Cestnemu nadzorniku Lukmanu je posekal par dreves. Najemniku Kavčiču je s sekuro poškodoval na hiši okvire za okna, a ga je Kavčič pregnal, sicer bi mu bil napravil mnogo več škode. Iz Vranskega se je podal proti Bistrici, kjer je posekal pri Livku precej sadnega drevja. Iz Bistrice je krenil na Osredek. Tamkaj je napravil precej škode v sadovnjaku posestniku Presekarju. O pobesneli zlobi gre ljudski glas, da je bolj hudoben nego pa ob pravo pamet. Že enkrat je obsekal drevesa ob državni cesti in je bil radi tega obsojen. Zasačili so ga tudi pri tativinah. Na Vranskem je pobil v neki krčmi šipe. Popolnoma zdivjan ter nerazsoden postane v pijanosti. Po prestani kazni bodo morali nepoboljšljivega na pol norca in hudobo dati v kak zavod, sicer bo zopet strah in trepet za vse kraje od Trojan do Celja.

Cigani ukradli kmetu denar, katerega si je izposodil za poravnavo nujnega dolga. Posestnik Jože Arh na Okrogu v fari Vače nad Litijo si je izposodil od prijatelja 6000 Din, da bi poravnal v Ljubljani nujen dolg. Gospodar je zvečer denar prešteval, skozi okno so ga opazovali cigani in videli, kako in kam je shranil denar v predal omare. Kakor hitro je

Arh zaspal, so mu cigani izmaknili jurje in zginili v noč.

Slovenska Krajina.

Beltinci. 25. marca se je praznoval pri nas materinski dan. Odsek dekliškega prosvetnega društva »Dekliška zveza« je proslavil materinski dan. V dvorani g. Kreslina se je zbralo lepo število ljudi in prisostvovalo lepi akademiji. Na sporedu so bile deklamacije, govori, pevske točke in lepa igra. Akademija je uspešno dobro in zaslužito vsi sodelovalci vse priznanje.

Sobota. Pred kratkim se je vršila seja občinskega odbora. Obravnavale so se razne važne zadeve. Med drugim se je obravnavalo sledeče: 1. Za nabavo rešilnega avta se je darovalo 2000 Din. 2. Za prepotrebno kanalizacijo Aleksandrove ceste se je določil znesek 50.000 Din. 3. Načrti za »Delavski dom« so se v toliko preuredili, da se bo v dom vselilo sresko načelstvo. Šef borze dela si je načrt že osvojil. V celoti bo dolžina zgradbe 63 m ob Aleksandrovi cesti. V tej zgradbi se bodo napravili tudi prostori za delavsko zadrugo, kar je zelo pametna misel. 4. Sklenilo se je tudi, da mestna godba preide v vodstvo in upravo gasilske čete. — Pred kratkim je obiskal Soboto banovinski nadzornik iz Ljubljane g. Štrukelj. Ogleдал si je tukaj osnovno šolo in več šol na našem Goričkem. —

Pravi abesinski neguš, katerega je določil za naslednika Menelik Veliki, slaboumni Lidj Jeassu, je umrl pred 3 meseci v gorski trdnjavi Cara Mouleta pri mestu Harar. Sedajni cesar Abesinije je imel omenjenega vladarja zaprtega po raznih utrjenih postojankah 20 let, dokler ga ni odresila smrt suženjstva. Mati s prestola pahnjenega neguša Jeassu, mohamedanska princezinja Fatumata Abubakar, živi še dandanes s svojim drugim sinom v majhnem arabskem mestecu Tadžura blizu luke Džibuti v francoski Somaliji.

Vse polno je še Abesincev, ki so smatrali za pravega neguša v trdnja-

Očetov greh.

»Krivo me sodiš. Ako bi mogel kakor največji siromak s teboj živeti in bi za nič drugega ne vedel, bi bil najsrečnejši človek. Tebe ljubim, samo tebe in le tebe. Tebe bi tudi vzela, čim bi te imel na kaj.«

»Na kaj? Saj me imaš vsak dan na kaj vzeti.«
»Žal da ne. Čez leto dni, če mi bo sreča mila, bi morda mogel.«

»Če ti bo sreča mila?! Ti misliš vedno na denar. Čez leto pa bo ista pesem kakor zdaj; morda še hujša. Že pred domačimi me je zaradi tebe sram. Dolgo tega ne bom mogla prenašati.«

»Zato pa ti pravim, da se lahko odločiš, kakor se hočeš. Zaradi mene — ti besede ni treba držati.«

»Jaz jo bom držala,« je dejala po svoji ponosni navadi. »Le tedaj bi je ne, če bi se prepričala, da je brez smisla. Vzela pa tudi tedaj drugega ne bom.«

»Marta, ta beseda mi je dobro dela,« je dejal toplo in mehko. »Nisem vreden tvoje ljubezni; to pa ti obljubim: vse bom storil, da boš srečna.«

»Ko bi le verjeti mogla, da se boš obljube držal! Te jeseni si mi rekel, da se ne bom več imela kaj žaliti; pa je prišlo nato še hujše. Ko bi se človek le en sam krat mogel zanesti zate!«

»Zanesi se, Marta! Sveta resnica mi je, kar pravim.«

13

»Dobro, tokrat naj še bo! Toda zadnjič. Le pomni, da zadnjič!«

Se enkrat ga je z žalostnimi očmi proseče pogledala in odšla. Tudi danes mu ni dala roke. Skoraj hladna se mu je zdela in ponosna. Ni bila kakor prej kdaj. Vendar ga je navdajalo veselje in srce mu je bilo zopet polno; saj mu je ostala ona, ki mu je bila več ko vse na svetu.

Tako je slonel v gozdu in se vrnil šele v mraku.

VII.

Dober teden potem se je podal Tevž eno uro daleč navzgor k onim trem kmetom v Spodnjih Rovtah. Kupil je od njih precej stoječega lesa, in sicer tam okoli Suhega grabna. Sklenil je pismeno, da ga bo plačal šele o Novem letu. Ker je ponudil prav ugodno ceno, so kmetje ta pogoj sprejeli; menili so, da zgolj zaradi svoje skoposti odlaga plačilo na Novo leto.

Zdaj se je lotil dela, kakor se ga v Podkrajju še ni kdo lotil. Kar si je pri Hiršlerju prihranil, je bilo ravno toliko, da je mogel pičlih pet mesecev živeti. Da bi si bil kakega pomagača najel, zato ni imel denarja; zaradi tega je moral sam vse opraviti.

Seveda so si ljudje znova imeli za kaj jezike brusiti. Toda Tevž se za ničesar ni brigal in je bil